

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 539

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 iulie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 192 din 13 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001	1-3	aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001	4-5
Decizia nr. 220 din 3 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe,		Decizia nr. 237 din 5 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală	6-8
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		210. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației cu privire la notificarea echipamentelor radio în conformitate cu art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192

din 13 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001

Costică Bulai	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Elisabeta Mihai în Dosarul nr. 14.422/2001 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal este prezentă Dana Valeria Berinde, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 14.422/2001, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 241/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Elisabeta Mihai.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 și ale art. 20 coroborat cu art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu art. 9, 10, 11 și 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, precum și prevederilor art. 22, 43 și ale art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție. În opinia autorului excepției, „în conceptul constituțional de calitate a vieții intră și condițiile de locuință, această situație nefiind avută în vedere de către dispozițiile legale criticate“, astfel că se creează o discriminare între foștii proprietari și chiriași.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale și nici dispozițiilor din actele internaționale. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat că dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 sunt constituționale.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, face de asemenea referire la jurisprudența Curții Constituționale, apreciind că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând încheierea de sesizare, precum și notele scrise depuse de autorul excepției în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, astfel cum a fost modificat potrivit pct. 6 din Legea de aprobare a acestei ordonanțe nr. 241/2001, dispoziții al căror conținut este următorul: „*Prelungirea contractelor de închiriere nu se aplică:*

a) *în cazul contractelor de închiriere încheiate de chiriași cu proprietari persoane fizice, altele decât cele prevăzute la art. 2—7;*

b) *în cazul contractelor de închiriere pentru spațiile cu destinația de locuințe proprietate particulară, prevăzute la art. 1—7, ai căror titulari de contract sau membri de familie menționați în contract sunt proprietari ai unei locuințe corespunzătoare ori au înstrăinat o locuință corespunzătoare, după data de 1 ianuarie 1990, în aceeași localitate. Fac excepție contractele de închiriere ai căror titulari sau membri de familie menționați în contract au redobândit, ca foști proprietari sau moștenitori ai acestora, locuințe care sunt efectiv ocupate de chiriași persoane fizice, de una dintre persoanele juridice prevăzute la art. 1 sau de o instituție publică;*

c) *chiriașului care refuză să preia în folosință o altă locuință pusă la dispoziție, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de fostul proprietar sau de moștenitorii acestuia ori de autoritățile publice locale;*

d) *în cazul litigiilor determinate de refuzul chiriașilor cărora li s-a notificat să încheie un nou contract de închiriere cu proprietarul, potrivit Legii nr. 17/1994, Legii nr. 112/1995 sau Legii nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

e) *în cazul litigiilor dintre proprietar și chiriaș având ca obiect schimbul de locuințe;*

f) *în cazul chiriașilor care au subînchiriat locuința fără consimțământul scris al proprietarului;*

g) *în cazul chiriașilor care au schimbat total sau parțial destinația ori structura interioară a locuinței fără consimțământul scris al proprietarului și fără aprobările legale;*

h) *chiriașului care a pricinuit însemnate stricăciuni locuinței, clădirii în care este situată aceasta, instalațiilor sau bunurilor aferente acestora ori care a înstrăinat fără drept părți din acestea;*

i) *chiriașului care are un comportament ce face imposibilă conviețuirea sau împiedică folosirea normală a locuinței;*

j) *chiriașilor rezidenți în străinătate care, fără a fi detașați, nu au mai folosit locuința mai mult de un an fără întrerupere.“*

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, pentru cele ce urmează.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 are ca scop protecția chiriașilor, asigurarea stabilității în viitor a

drepturilor lor locative, prin acordarea dreptului chiriaşului la reînnoirea contractului de închiriere şi crearea unor garanţii împotriva unei evacuări abuzive, precum şi a unui drept de preemţiune în cazul în care proprietarul intenţionează să vândă locuinţa.

Măsurile de protecţie a chiriaşilor, instituite prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999, îşi au temeiul constituţional în prevederile art. 43 alin. (1) şi în cele ale art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituţie, potrivit cărora:

— Art. 43 alin. (1): „Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică şi de protecţie socială, de natură să asigure cetăţenilor un nivel de trai decent.“;

— Art. 134 alin. (2) lit. f): „Statul trebuie să asigure: [...] f) crearea condiţiilor necesare pentru creşterea calităţii vieţii.“

Conţinutul noţiunii „nivel de trai decent“ nu este definit de Constituţie, dar el trebuie examinat în raport cu situaţiile avute în vedere de legiuitor, precum şi în funcţie de reglementările internaţionale privind drepturile omului, obligatorii, în temeiul art. 11 şi 20 din Constituţie.

În acest sens, potrivit art. 25 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, dreptul la un nivel de trai corespunzător cuprinde, printre altele, şi dreptul la locuinţă. În acelaşi sens, art. 11 din Pactul internaţional cu privire la drepturile economice, sociale şi culturale, prevăzând obligaţia statelor de a recunoaşte dreptul oricărei persoane la un nivel de trai suficient pentru ea însăşi şi familia sa, se referă, în mod expres, şi la locuinţă.

Legea internă, dezvoltând aceste principii, trebuie să aducă soluţii concrete în diferite domenii supuse reglementării. Rezultă deci că legiuitorul, dând curs acestor dispoziţii, este îndreptăţit, stabilind conţinutul şi limitele dreptului de proprietate, să ţină seama nu numai de interesele proprietarilor, ci şi de cele ale chiriaşilor, cărora statul trebuie să le asigure dreptul la o locuinţă, realizând un echilibru între cele două comandamente constituţionale.

Examinând susţinerile autorilor excepţiei cu privire la încălcarea dispoziţiilor art. 16 din Constituţie, Curtea con-

stată că acestea, de asemenea, nu pot fi primite. Textele de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări între cetăţeni şi nu încalcă principiul constituţional al egalităţii în drepturi a cetăţenilor, consacrat prin art. 16 din Constituţie, tratamentul egal impunându-se doar pentru cetăţenii aflaţi în situaţii identice. Curtea Constituţională a reţinut în mod constant în jurisprudenţa sa că principiul egalităţii nu înseamnă uniformitate, aşa încât, dacă la situaţii egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situaţii diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. De aceea nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluţii legislative diferite pentru situaţii diferite. Dispoziţiile legale criticate ocrotesc în mod egal pe proprietar şi pe chiriaş, stabilind, pe de o parte, în ce măsură proprietarul poate refuza, în mod justificat, prelungirea contractului, iar pe de altă parte, dând chiriaşului posibilitatea să îşi apere dreptul locativ în condiţiile în care nu i se poate reproşa vreo conduită culpabilă.

De altfel, Curtea Constituţională a mai fost sesizată cu excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 13 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999. Astfel, prin deciziile: nr. 213 din 11 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 3 octombrie 2002; nr. 89 din 27 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 6 iunie 2001; nr. 166 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 7 noiembrie 2000, şi nr. 168 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 noiembrie 2000, Curtea Constituţională a statuat că aceste dispoziţii sunt constituţionale.

Soluţiile din aceste decizii sunt valabile şi în cauza prezentă, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenţei Curţii Constituţionale.

Şi, în fine, în legătură cu susţinerea potrivit căreia dispoziţiile legale criticate ar contraveni prevederilor art. 22 din Constituţie, referitor la dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică, Curtea constată că acest text nu are incidenţă în cauză.

Faţă de cele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) şi al art. 150 alin. (1) din Constituţie, precum şi al art. 13 alin. (1) lit. A.c) şi al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 13 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 privind protecţia chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spaţiile cu destinaţia de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, excepţie ridicată de Elisabeta Mihai în Dosarul nr. 14.422/2001 al Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti.

Definitivă şi obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 13 mai 2003.

PREŞEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 3 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Nicolae Cheșeg și Lica Cheșeg în Dosarul nr. 7.985/2002 al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal sunt prezenți Nicolae Cheșeg și Lica Cheșeg, prin avocat Igon Dima, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul părților prezente arată că excepția a rămas fără obiect, întrucât Curtea Supremă de Justiție a casat sentința Judecătoriei Sibiu și a trimis cauza la aceeași judecătorie pentru soluționarea fondului acesteia. În acest sens depune un certificat eliberat de Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă în Dosarul nr. 4.120/2002.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că asupra constituționalității textului legal criticat Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, statuând că textul legal criticat este constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 7.985/2002, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001**, excepție ridicată de Nicolae Cheșeg și Lica Cheșeg.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii susțin că textul de lege criticat contravine art. 72 alin. (3) lit. k) și l) și art. 114 din Legea fundamentală, pe motiv că „regimul general al proprietății, protecția socială, precum și ordonanța președințială sunt reglementate prin legi

organice, astfel că nu pot fi supuse reglementării prin ordonanțe ale Guvernului“.

Instanța de judecată apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, arată că din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 114 din Constituție rezultă că interdicția de a reglementa în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele simple, emise în temeiul unei legi de abilitare. Această limitare nu poate fi valabilă în cazul ordonanțelor de urgență, dacă se are în vedere finalitatea instituției, și anume, salvagardarea interesului public care reclamă instituirea unor măsuri urgente impuse de existența cazului excepțional.

Guvernul arată că dispozițiile legale criticate ca fiind neconstituționale reglementează raporturile dintre chiriași și proprietari, oferind soluții situațiilor litigioase ivite în procesul aplicării Legii nr. 112/1995, și stabilește cuantumul chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe. Aceste dispoziții nu reglementează regimul general al proprietății și moștenirii și nici regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială, domenii în care Constituția prevede necesitatea reglementării prin lege organică. Este invocată, în acest sens, jurisprudența Curții, cu referire la Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, dispoziții al căror conținut este următorul: „*Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 72 alin. (3) lit. k) și l) și ale art. 114 din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 72 alin. (3) lit. k) și l): „*Prin lege organică se reglementează: [...]*

k) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

l) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;”

— Art. 114: „*(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).”

Cu privire la argumentele aduse de autorii excepției, Curtea constată că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului emise în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune

adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, care, dacă ar fi interzisă, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției delegării legislative.

În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998.

De asemenea, prin Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, Curtea Constituțională a statuat că „din cuprinsul prevederilor art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte dispoziții constituționale nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice; fără îndoială, în conținutul unor asemenea reglementări pot exista și norme de domeniul legii organice care atrag deci adoptarea lor cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru astfel de legi. Aceasta nu înseamnă transformarea tuturor dispozițiilor Codului de procedură civilă în prevederi de natura legii organice, deoarece astfel s-ar ajunge, practic, la completarea Constituției, care reglementează expres și limitativ domeniile rezervate acestei categorii de legi, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă”.

În practica sa jurisdicțională Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în acest sens asupra dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ca, de exemplu, prin deciziile nr. 26 din 30 ianuarie 2001 și nr. 25 din 23 ianuarie 2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 15 februarie 2001 și, respectiv, nr. 171 din 4 aprilie 2001.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile acelor decizii subzistă și în speța de față, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Nicolae Cheșeg și Lica Cheșeg în Dosarul nr. 7.985/2002 al Judecătorei Sibiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 237

din 5 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2
din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Florian Lele în Dosarul nr. 4.908/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției formulează o cerere de recuzare a domnilor judecători Șerban Viorel Stănoiu și Nicolae Cochinescu.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de recuzare.

Deliberând, Curtea Constituțională respinge cererea de recuzare ca fiind inadmisibilă în temeiul art. 25 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, potrivit căruia, „o dată legal sesizată, Curtea procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor“.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul în fond.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, deoarece art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, referitor la procedura de informare, este de natură să influențeze decizia instanței competente să soluționeze cererea de strămutare, atâta vreme cât informațiile primite nu sunt puse în discuția părților. Astfel se folosesc date necenzurate de părți, care nu pot fi combătute, situație ce determină afectarea principiului echității prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a principiului garantării dreptului la apărare prevăzut de art. 24 alin. (1) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, susținând că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Astfel, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale are în vedere un proces care soluționează fondul cauzei, aspect care rezultă din însăși redactarea textului în discuție și care se referă la *o instanță care va hotărî*, printre altele, *asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală*. Or, în cadrul procesului care are ca obiect soluționarea cererii de strămutare, instanța nu se pronunță asupra unor fapte care țin de pricina însăși, ci adoptă măsuri de natură să asigure condițiile impuse de normele procedurale în soluționarea fondului, care vizează toate părțile în proces, indiferent de calitatea lor. Pe de altă parte, potrivit art. 58 și 59 din Codul de procedură penală, părțile interesate se pot prezenta la termenul fixat, pot depune memorii și își pot angaja un avocat, situații care garantează pe deplin dreptul la apărare prevăzut de art. 24 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 4.908/2002, Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală**.

Excepția a fost ridicată de Alexandru Florin Lele, având calitatea de inculpat, în dosarul de mai sus, dosar care are ca obiect soluționarea unei cereri de strămutare a judecării cauzei, formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției susține că textul criticat aduce atingere dreptului la apărare și dreptului de a fi judecat în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială, întrucât, pe parcursul procedurii de informare, Ministerul Justiției, care este autoritatea publică abilitată să furnizeze instanței competente date pentru lămurirea sa, poate să informeze Curtea Supremă de Justiție în mod tendențios, pentru a influența strămutarea cauzei la o instanță pe care o consideră obedientă și, de asemenea, poate să furnizeze motive ce nu pot fi cenzurate de cealaltă parte, pentru a obține strămutarea dorită.

Posibilitatea conferită de legile interne Ministerului Justiției, de a se pronunța în sensul arătat mai sus, este apreciată de autorul excepției ca o ingerință a executivului în activitatea autorității judecătorești, cu consecința lezării dreptului fundamental la apărare. Pe de altă parte, folosirea în cadrul judecării cererii de strămutare a unor informații care nu pot fi analizate și combătute de părți determină încălcarea principiului echității prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea Supremă de Justiție a opinat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât solicitarea unor informații de la Ministerul Justiției, pentru lămurirea Curții, nu aduce atingere prevederilor menționate, ci reprezintă, astfel cum se precizează în alin. 1 al art. 57 din Codul de procedură penală, o modalitate de informare a Curții Supreme de Justiție în cadrul procedurii speciale de soluționare a unei cereri de strămutare, menită să asigure soluționarea corectă a cererii de strămutare, iar prin aceasta, să asigure desfășurarea unui proces echitabil.

Dreptul la apărare al părții intimă nu este încălcat, pentru că aceasta, cunoscând motivele de strămutare, are posibilitatea de a trimite memorii și de a se prezenta la termenul fixat pentru soluționarea cererii, conform art. 58 alin. 1 din Codul de procedură penală. De asemenea, își poate angaja un apărător.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Dispozițiile art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală „nu se constituie într-o normă menită a afecta dreptul la apărare sau la un proces echitabil, deoarece se impune respectarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai la examinarea cauzelor pe fond sau când procedurile desfășurate sunt de natură a agrava situația inculpatului. Or, în cazul de față, procedura de obținere de informații din partea Ministerului Justiției, care are numai menirea de lămurire a instanței, nu impiedică asupra modului de desfășurare a procesului penal, care este de natură a respecta principiile impuse de convenție“.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

„Informațiile pe care le solicită Curtea Supremă de Justiție sunt doar pentru lămurirea instanței și, după cum rezultă din art. 57 alin. 1 din Codul de procedură penală, nu au caracterul unui aviz conform. În fapt, singura instanță abilitată să decidă cu privire la strămutarea cauzei, pe baza tuturor probelor administrate, este Curtea Supremă

de Justiție, iar nu autoritatea administrativă, în speță, Ministerul Justiției.“

Referitor la critica adusă dispozițiilor legale contestate cu referire la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, Avocatul Poporului a precizat că «acestea implică dreptul la un proces desfășurat în condiții echitabile, în mod public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, stabilită de lege, condiții care sunt asigurate prin prevederile art. 57 și următoarele din secțiunea a II-a „*Strămutarea judecării cauzei penale*“ din Codul de procedură penală».

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 57 alin. 2: „*Când Curtea Supremă de Justiție este instanța ierarhic superioară, informațiile se cer Ministerului Justiției.*“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 20 alin. (1) și (2) și ale art. 24 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la un proces echitabil, convenție ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, al căror conținut este următorul:

— Art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția României: „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*“

Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“

— Art. 24 alin. (1) din Constituția României: „*Dreptul la apărare este garantat.*“

— Art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță indepen-*

dentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricăror acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că strămutarea nu este o procedură de soluționare în fond a procesului, ci constituie o procedură specială, de stabilire a competenței teritoriale a instanței de judecată, pentru asigurarea desfășurării normale a procesului.

Prin însăși natura ei, procedura strămutării, reglementată prin textul de lege care face obiectul excepției de neconstituționalitate, este menită să asigure condițiile unui proces echitabil, în care părțile să dispună de aceleași mijloace de apărare și să aibă posibilitatea să își exercite dreptul la apărare în mod efectiv și eficient.

Susținerea autorului excepției privind încălcarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituția României, referitoare la dreptul la apărare, și a dispozițiilor referitoare la un proces echitabil nu poate fi primită, deoarece părțile au posibilitatea să comunice Curții Supreme de Justiție, în mod nemijlocit, informații și dovezi cu privire la împrejurările procesului și să își prezinte poziția lor cu privire la temeinicia și admisibilitatea cererii de strămutare. Astfel, potrivit art. 58 alin. 1 din Codul de procedură penală, partea interesată are posibilitatea de a trimite memoriile și de a se prezenta la termenul fixat pentru

soluționarea cererii, iar art. 59 alin. 2 din Codul de procedură penală prevede că, atunci „Când părțile se înfățișează, se ascultă și concluziile acestora“, posibilitate care le situează pe aceeași poziție cu Ministerul Justiției, fiind înlăturate orice suspiciuni cu privire la lipsa egalității de arme. În realitate, faptele asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța competentă să judece cererea de strămutare nu țin de pricina însăși, ci de asigurarea condițiilor pe care le implică normele procedurale, respectiv nepărtinirea și obiectivitatea în soluționarea cauzei, condiții care vizează toate părțile în proces, indiferent de calitatea lor procesuală.

În consecință, prevederile art. 55—61 din Codul de procedură penală, inclusiv textul contestat de autorul excepției de neconstituționalitate, respectă normele care definesc un proces echitabil, precum și principiul asigurării dreptului la apărare.

Pe de altă parte, instanța competentă să judece cererea de strămutare are deplina libertate de a aprecia informațiile primite de la Ministerul Justiției, sub raportul concludenței, al obiectivității și veridicității acestora, în funcție de toate datele cauzei și de informațiile comunicate de părți în cadrul dezbaterilor.

În sfârșit, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor referitoare la procedura de informare a instanței prevăzută de art. 57 alin. 1 din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 82 din 8 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 iunie 2001, în considerentele căreia s-a reținut că, de vreme ce nu se judecă fondul cauzei, nu se poate susține că este încălcat dreptul la apărare, întrucât faptele asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța competentă vizează asigurarea condițiilor pe care le implică desfășurarea normală a unui proces.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2), al art. 20 alin. (1) și (2) și al art. 24 alin. (1) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Florian Lele în Dosarul nr. 4.908/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN

cu privire la notificarea echipamentelor radio în conformitate cu art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 591/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.337/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, al Hotărârii Guvernului nr. 1.594/2002 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației și al Hotărârii Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau persoana responsabilă cu introducerea pe piață a echipamentelor radio (importatorul ori distribuitorul) trebuie să notifice în scris Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, denumit în continuare *I.G.C.T.I.*, intenția de a introduce pe piața din România echipamentele radio care funcționează în benzi de frecvență a căror utilizare nu este armonizată în Uniunea Europeană și România, echipamente radio prevăzute în clasa 2 conform anexei nr. VIII la Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora.

Art. 2. — (1) Notificarea prevăzută la art. 1 trebuie făcută cu cel puțin 4 săptămâni înainte de data la care se intenționează introducerea pe piață a acestor echipamente și trebuie să conțină informații referitoare la caracteristicile radio ale echipamentului, în special cele privind benzile de frecvență, ecartul între canale, tipul de modulație și puterea de radiofrecvență.

(2) Persoana responsabilă pentru introducerea echipamentului radio pe piață poate fi numai persoană juridică română sau persoană fizică română.

(3) Notificarea echipamentului radio se face prin completarea formularului-tip prevăzut în anexa nr. 1, în conformitate cu indicațiile de completare prevăzute la fiecare rubrică. Solicitantul notificării poate obține formularul-tip al notificării de la sediul central al *I.G.C.T.I.*, direcțiile teritoriale ale *I.G.C.T.I.* sau de pe pagina de Internet a *I.G.C.T.I.*

(4) Solicitantul notificării înregistrează la sediul central al *I.G.C.T.I.* formularul-tip al notificării completat, însoțit de declarația de conformitate (copie) a producătorului sau a reprezentantului autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană sau în România, întocmită conform modelului prevăzut în standardul EN 45014, respectiv standardul SR EN 45014.

(5) Documentele notificării, prevăzute la alin. (4), pot fi transmise la *I.G.C.T.I.* prin scrisoare, fax sau e-mail. În cazul transmiterii prin fax sau e-mail este necesară confirmarea notificării prin scrisoare.

(6) Notificarea este considerată realizată numai dacă au fost îndeplinite toate cerințele privind transmiterea, forma și conținutul său.

(7) În cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (4), *I.G.C.T.I.* va cere solicitantului notificării îndeplinirea acestora, în termen de 7 zile de la data transmiterii documentelor notificării.

Art. 3. — (1) Dacă din evaluarea informațiilor furnizate ca urmare a notificării rezultă că echipamentul radio are caracteristici care nu cauzează interferențe prejudiciabile și care nu pot perturba serviciile de radiocomunicații existente în benzile de frecvențe atribuite în România, în termen de 15 zile *I.G.C.T.I.* eliberează persoanei responsabile cu introducerea echipamentului radio pe piață avizul de confirmare pentru echipamentele radio.

(2) Avizul de confirmare permite introducerea echipamentelor pe piață și precizează condițiile de punere în funcțiune și de utilizare a acestora, condiții care pot include obținerea licenței de utilizare a frecvențelor (LUF) sau a licenței de emisie (LE), eliberate de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(3) Echipamentele radio supuse notificării pot fi importate numai după eliberarea de către *I.G.C.T.I.* a avizului de confirmare.

(4) Valabilitatea avizului de confirmare este limitată la tipul de echipament radio notificat.

(5) Avizul de confirmare nu reprezintă un certificat de conformitate a echipamentului radio notificat cu cerințele esențiale aplicabile.

(6) Avizul de confirmare nu conferă titularului dreptul exclusiv de a introduce pe piață echipamentul radio notificat.

(7) Formatul avizului de confirmare este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — În cazul în care din evaluarea informațiilor furnizate ca urmare a notificării rezultă că echipamentul radio are caracteristici care pot cauza interferențe prejudiciabile, inclusiv perturbarea serviciilor de radiocomunicații existente în benzile de frecvențe atribuite în România, I.G.C.T.I. comunică notificatorului, în termen de 15 zile, că echipamentul radio nu poate fi utilizat în România.

Art. 5. — Pot fi introduse pe piață fără notificare și puse în funcțiune fără restricții în România următoarele categorii de echipamente:

a) receptoare radio, subansambluri radio pasive (care nu emit unde electromagnetice: antene, filtre, duplexoare etc.), alte echipamente de comunicații care nu emit unde radio;

b) echipamente radio și echipamente terminale de telecomunicații care sunt prevăzute în clasa 1 conform anexei nr. VIII la Hotărârea Guvernului nr. 88/2003.

Art. 6. — Notificarea și avizul de confirmare nu se aplică următoarelor categorii de echipamente:

a) echipamente radio pentru navele maritime, care au aprobarea de tip prevăzută de Ordinul ministrului transporturilor nr. 216/2000 sau Directiva 96/98/CE;

b) echipamente radio pentru aviația civilă, pentru care există certificarea prevăzută de Ordinul ministrului transpor-

turilor nr. 785/2000 pentru aprobarea aplicării unor reglementări europene tehnice care cuprind cerințele tehnice necesare în vederea certificării, în conformitate cu dispozițiile Reglementării europene SAR — 21 — Proceduri de certificare pentru aeronave, produse și piese asociate, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 434/1999;

c) echipamente radio destinate exclusiv pentru managementul traficului aerian;

d) echipamente radio utilizate exclusiv în cadrul activităților din domeniul siguranței publice, al siguranței statului, inclusiv cel al protecției intereselor economice ale statului, dacă aceste interese se referă la siguranța statului, din domeniul apărării naționale, precum și în cadrul activităților statului din domeniul dreptului penal.

Art. 7. — Se interzic introducerea pe piață, deținerea și punerea în funcțiune a echipamentelor de bruiaj și întrerupere a radiocomunicațiilor.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi pus în aplicare prin grija Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și a Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 30 iunie 2003.

Nr. 210.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Numele firmei:
Adresa:
Localitatea:
Codul poștal:
Țara:
Persoana împuternicită pentru notificare:
Telefon:
Fax:
e-mail:
Pagina de Internet:

4. Informații despre echipamentul radio:

<p>Identificarea echipamentului: <i>Se înscriu datele de identificare ale echipamentului, prevăzute la art. 31 din HG 88/2003, respectiv art. 12.4 din Directiva 1999/5/EC: denumirea, tipul, modelul, varianta sau versiunea, denumirea comercială, codul de fabricație, numele producătorului sau importatorului</i></p>	
<p>Categoria și destinația echipamentului: <i>Se marchează pătratul corespunzător categoriei, respectiv destinației echipamentului, așa cum sunt ele stabilite de producător. În cazul altor categorii sau destinații, acestea trebuie descrise pe scurt, cu suficiente detalii</i></p>	<p>a) Categoria: ☐ emițător; ☐ emițător – receptor; ☐ altă categorie:.....</p> <p>b) Destinația: ☐ mobil; ☐ fix; ☐ stație de bază; ☐ portabil; ☐ altă destinație :.....</p>
<p>Tipul aplicației: <i>Se marchează pătratul corespunzător tipurilor de aplicații în care echipamentul se poate utiliza, așa cum sunt ele stabilite de producător. În cazul altor aplicații, acestea trebuie descrise pe scurt, cu suficiente detalii</i></p>	☐ transmisiuni analogice; ☐ transmisiuni de date; ☐ alarme; ☐ telemetrie; ☐ telecomandă; ☐ alte aplicații:.....
<p>Alte detalii privind utilizarea (dacă este cazul): <i>Se prezintă alte detalii privind utilizarea echipamentului, dacă acestea sunt prevăzute de producător</i></p>	
<p>Banda de frecvențe, respectiv benzile de frecvențe: <i>Se prezintă banda sau benzile de frecvențe (emisie și recepție) în care echipamentul este destinat să funcționeze</i></p>	
<p>Frecvența, respectiv frecvențele de lucru: <i>Se prezintă frecvențele (emisie și recepție) de lucru ale echipamentului (dacă este cazul). Se precizează, după caz, dacă echipamentul utilizează întreaga bandă de frecvențe sau dacă stabilirea frecvențelor de lucru se face dinamic</i></p>	
<p>Tipul modulației: <i>Se prezintă tipul, respectiv tipurile de modulații întrebuintate de echipament (ex. modulație de amplitudine, modulație de frecvență, modulație de fază, modulație digitală, etc.). În cazul modulației digitale trebuie prezentată schema de modulație (ex. 4QAM, 16QAM, QPSK, etc.).</i></p>	
<p>Ecartul dintre canale: <i>Se prezintă, în cazul echipamentelor prevăzute cu canalizarea benzii de frecvențe, ecartul între canalele adiacente (ex. 25 kHz, 12,5 kHz, etc.). Atunci când se poate, trebuie prezentată poziția relativă a fiecărui canal în banda de frecvențe.</i></p>	
<p>Numărul de canale (dacă este cazul): <i>Se prezintă numărul de canale din banda de frecvențe</i></p>	

<p>Clasa de emisie: <i>Se prezintă clasele de emisie și lărgimea de bandă necesară, în conformitate cu clasificarea Uniunii Internaționale de Telecomunicații – UIT (Clasele de emisie sunt codate internațional prin utilizarea a șapte caractere pentru parametri de bază și două caractere opționale pentru detalii referitoare la semnal. Definițiile și modul de codare sunt prevăzute de Regulamentul radio al UIT, Apendice S1).</i></p>	
<p>Puterea maximă de ieșire sau puterea radiată: <i>Se prezintă puterea maximă de emisie, precizându-se dacă puterea mai sus menționată este putere de ieșire (putere la conectorul de antenă al emițătorului) sau puterea radiată de antenă. În cazul puterii radiate, trebuie să fie precizat tipul antenei și despre ce fel de putere este vorba (ex. puterea efectiv radiată – e.r.p., puterea echivalentă izotrop radiată – e.i.r.p.). În cazul aplicațiilor inductive, în locul puterii se va prezenta intensitatea câmpului magnetic și distanța față de elementul radiant la care acesta este determinat</i></p>	
<p>Tipul antenei: <i>Se marchează pătratul corespunzător antenei utilizate cu echipamentul. În cazul echipamentelor prevăzute cu conector de antenă se prezintă antenele prevăzute a fi utilizate împreună cu echipamentul, precizându-se tipul și câștigul fiecărei antene</i></p>	<p>☐ integrată echipamentului; ☐ exterioară: Tipul..... Câștigul..... Tipul..... Câștigul..... Tipul..... Câștigul.....</p>
<p>Ciclul de întrebuințare (dacă este cazul): <i>Se prezintă procentual durată în care emițătorul este activ (emite) într-un ciclu de funcționare a echipamentului, marcându-se pătratul corespunzător</i></p>	<p>☐ < 0.1 % ; ☐ < 1 % ; ☐ < 10 % ; ☐ până la 100 %.</p>
<p>Modul de operare: <i>Se marchează pătratele corespunzătoare modului de operare al echipamentului. În cazul modului duplex, trebuie prezentat ecartul (banda de frecvențe de separare) între frecvența de emisie și frecvența de recepție</i></p>	<p>☐ simplex; ☐ duplex, ecartul emisie/recepție.....; ☐ semiduplex; ☐ continuu; ☐ intermitent; ☐ alt mod.....</p>
<p>Protocolul de acces (dacă este cazul): <i>Se prezintă protocolul utilizat de echipament pentru controlul sau gestiunea accesului la canalele de frecvență (ex. GSM, DCS, TDMA, FDMA, DS-CDMA, FH-CDMA, etc.)</i></p>	
<p>Standarde sau specificații aplicabile: <i>Se prezintă toate standardele și alte specificații tehnice aplicate, pentru asigurarea conformității echipamentului cu cerințele esențiale de compatibilitate electromagnetică și utilizare eficientă a spectrului (Art. 6, pct.(1), lit.b) și Art. 6, pct.(2) din HG 88/2003). Se marchează pentru fiecare standard pătratul corespunzând aplicării parțiale sau complete a standardului</i></p>	<p>ETS/EN..... parțial ☐ complet ☐ ETS/EN..... parțial ☐ complet ☐ Altele:.....</p>
<p>Procedura de evaluare a conformității aplicată: <i>Se marchează pătratul corespunzător procedurii aplicate pentru evaluarea conformității, conform prevederilor HG 88/2003, respectiv ale Directivei 1999/5/EC</i></p>	<p>☐ Anexa II ☐ Anexa III ☐ Anexa IV ☐ Anexa V</p>
<p>Organismul notificat sau organismele notificate (dacă este cazul): <i>Se prezintă numele și numărul de identificare al fiecărui organism notificat, implicat în aplicarea procedurii de evaluare a conformității</i></p>	
<p>Declarația de conformitate: <i>Se prezintă numărul și data Declarației de conformitate, în numele cui este dată, numele și calitatea persoanei care semnează Declarația de conformitate</i></p>	

Marcajul echipamentului include identificatorul de clasă: <i>Se marchează pătratul corespunzător, prezentându-se astfel dacă marcajul echipamentului include sau nu identificatorul de clasă prevăzut de Anexa VII, lit.B, din HG 88/2003</i>	☐ Da ☐ Nu
Informațiile primite pot fi transmise autorităților de management al spectrului din alte țări ?	☐ Da ☐ Nu

5. Persoana responsabilă pentru deținerea Dosarului Tehnic de Construcție:

(conform prevederilor din Anexa IV, pct. 6, la Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 sau din Anexa IV, ultimul alineat, la Directiva 1999/5/EC)

Numele companiei:
Adresa:
Localitatea:
Codul poștal:
Țara:
Persoana de contact împuternicită:
Telefon:
Fax:
e-mail:
Pagina de Internet:

6. Declarație

Am luat la cunoștință faptul că:

1. Introducerea pe piață a echipamentului se va face numai după eliberarea Avizului de Confirmare de către Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației;
2. Prezenta notificare nu conferă:
 - dreptul punerii în funcțiune în România a echipamentului notificat; utilizarea echipamentului radio poate fi restricționată în conformitate cu alte prevederi legale (de ex. licența de utilizare a frecvențelor (LUF), licența de emisie (LE), alte reglementări privind gestiunea spectrului de frecvențe radioelectrice);
 - dreptul exclusiv privind introducerea pe piață a echipamentului.

Prin prezenta declar că am autoritatea de a semna prezenta notificare și că informațiile furnizate sunt corecte și complete.

Nume și prenume, calitatea.....

Semnătura

Data.....

Notă – Persoana responsabilă pentru notificare trebuie să prezinte o împuternicire din partea firmei notificatoare.

ROMÂNIA
INSPECTORATUL GENERAL PENTRU COMUNICAȚII
ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

Strada Italiană nr. 22, sector 2, București, Cod Poștal 70204

Tel.: +40 21 303 29 99; Fax: +40 21 303 29 37;

www.igcti.ro; e-mail: notif@igcti.ro

AVIZ DE CONFIRMARE
pentru echipamentele radio

nr. / data

eliberat în temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 și al art. 3
din Ordinul ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației nr. 210/2003

Titularul

cu domiciliul în: Localitatea....., Strada.....,
Nr., Bl., Sc., Et., Ap., Județul/Sectorul,
Codul Poștal, Telefon, Fax, e-mail

Înregistrat în registrul comerțului cu: nr. din

Act de identitate: seria nr. eliberat de

beneficiază de dreptul de a introduce pe piață echipamentele radio identificate prin:

Denumirea

Tipul Modelul Versiunea/Varianta

Denumirea comercială

Fabricat de Țara

Avizul a fost eliberat în urma examinării notificării înregistrată cu nr. data

Valabilitatea avizului este limitată la tipul de echipamente notificate.

Prezentul aviz nu reprezintă un certificat de conformitate a echipamentelor radio cu cerințele esențiale aplicabile.

Punerea în funcțiune și utilizarea echipamentelor radio este (nu este) condiționată de obținerea licenței de utilizare a frecvențelor (LUF) sau a licenței de emisie (LE), emise de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, sau de alte reglementări aplicabile (*se menționează aceste reglementări*).

Avizul nu conferă titularului dreptul exclusiv de a introduce pe piață aceste echipamente radio.

DIRECTOR GENERAL

(semnătura)

(numele și prenumele)

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2003
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	710	7.900.000	1.975.000	2.172.500	2.389.750	2.628.750
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	50	1.480.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	6.585.000	1.646.250	1.646.250	1.646.250	1.646.250
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	10.380.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	700	2.105.000	526.250	526.250	526.250	526.250
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	8.900.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	8.195.000	2.048.750	2.048.750	2.048.750	2.048.750
8.	Colecția Legislația României	4	2.070.000	517.500	569.250	626.150	688.750
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	3.450.000	862.500	948.750	1.043.600	1.147.950
10.	Repertoriul actelor normative	1	520.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	390.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	2.075.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 772.66.87; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A
(telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38
(telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ ELIDA — S.R.L. — Brașov, str. Bisericii Române nr. 92
(telefon/fax: 0268/47.74.64)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro